

РЕШЕНИЕ

№ 832

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7181** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Младежка кооперация „Я.“, [населено място], с ЕИК[ЕИК] срещу решение от 25.05.2021г. по НАХД № 1762/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 23 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 549415-F576570/14.12.2020г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ (СДО) на Националната агенция за приходите (НАП). С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер 5539.83лв. на основание чл.182, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл.124, ал.2 от ЗДДС. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и моли да му бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е

процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя като краен резултат.

Съгласно т.2 от Тълкувателно решение № 48/28.12.1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК на Върховния съд, срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН започва да тече от деня, в който нарушението е открито от компетентен орган. Ето защо, постъпването на определени данни в информационната система на НАП не непременно поставя началото на този срок. Последният тече от момента, в който орган на НАП, овластен да съставя актове за установяване на административни нарушения, открие такова. В този връзка следва да се отбележи и, че обстоятелството, към коя категория данъкоплатци и осигурители принадлежи дружеството – касатор съобразно параметрите на дейността му, е ирелевантно за преценката относно компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган. Видно от представената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, т.1.3, б. „в“, директорът на СДО е овластен да издава НП за нарушения, регламентирани в чл.182 ЗДДС, каквото е процесното. Заповедта не ограничава така предоставеното правомощие само до кръга стопански субекти, регистрирани в СДО.

По тези съображения, настоящият състав намира, че НП е издадено от компетентен орган и в производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Наред с това, основателен е доводът за приложимост на разпоредбата на чл. 180, ал.3 от ЗДДС. Видно от протокол за извършена насрещна проверка № П-22221020165985-141-001/20.10.2020г., приложен в преписката, проверката установила, че фактурата от 02.03.2020г., по която е определен данък в размер на 5539,83 лв., е отразена през м. септември 2020г., като в нея посоченият данък е начислен. Ето защо, не може да се приеме, че действията на касатора са довели до определяне на данъка в по-малък размер. Съответно, не е налице елемент от фактическия състав на чл. 182, ал.1 от ЗДДС. Налице е обаче б-месечно закъснение, обуславящо санкцията на основание чл.180, ал.3 ЗДДС, съгласно която разпоредба при нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до 6 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв. Съответно в случая, размерът на имуществената санкция следва да бъде определен на 277 лв. Тъй като в НП е посочено, че с нарушението е осъществен съставът на чл.124, ал.2 ЗДДС, в случая не се касае за преквалификация на нарушението, а НП следва да бъде изменено в частта му относно размера на имуществената санкция.

Съгласно чл.63д, ал.1 ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Правилата на последния предвиждат възстановяване на

разноските на жалбоподателя при отмяна на акта (чл.143, ал.1 АПК), но не и при неговото изменение, което е също измежду правомощията на съда по чл.172, ал.2 АПК. Ето защо, в случая разноски на касатора не са дължими. На основание чл.63д, ал.3 ЗАНН следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.05.2021г. по НАХД № 1762/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23 състав и вместо него постановява: ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 549415-F576570/14.12.2020г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ на Националната агенция за приходите, като ОПРЕДЕЛЯ размер на имуществената санкция: 277 (двеста седемдесет и седем) лева.

ОСЪЖДА Младежка кооперация „Я.“, [населено място], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.